

aftale med ressortministrene at bekendtgøre, hvilke institutioner der er omfattet.

Det vil stadig være ressortministeren, der har det endelige ansvar for sektorforskningsinstitutioner under sit ressort, men ledelsen udøves af en bestyrelse, og den daglige ledelse varetages af en direktion.

Ved sammensætningen af bestyrelsen må der tages hensyn til institutionens samlede aktiviteter, så relevante forsknings- og brugerinteresser bliver repræsenteret. De nærmere regler for bestyrelsens størrelse, sammensætning og konstituering m.m. skal indeholdes i en vedtægt. Ressortministeren udpeger bestyrelsens medlemmer. De bestyrelsesmedlemmer, som udpeges i deres videnskabelige egenskab, udpeges efter indstilling fra forskningsministeren, som vil rådføre sig med de statslige forskningsråd.

Bestyrelsesformanden og bestyrelsens flertal skal være uafhængige af ressortministeriet.

Ved udpegningen af bestyrelsesmedlemmer skal reglerne om ligestilling mellem mænd og kvinder ved besættelse af visse statslige bestyrelsesposter i den statslige forvaltning respekteres, jf. lov nr. 427 af 13. juni 1990.

Bestyrelsen har ansvaret for den overordnede ledelse af institutionen og for den forskningsmæssige og økonomiske styring. Ressortministeren ansætter og afskediger den daglige ledelse efter indstilling fra bestyrelsen.

Institutionen kan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, nedsætte udvalg til at varetage særlige opgaver. Her tænkes bl.a. på forskningsudvalg, udvalg til udnyttelse af særlige forskningsfaciliteter, udvalg for formidling og udnyttelse af forskningsresultater og eventuelt andre udvalg. Disse udvalg arbejder under bestyrelsens ansvar.

Efter ønske fra ressortministeriet skal sektorforskningsinstitutionen i et vist omfang påtage sig at løse forsknings-, udviklings-, rådgivnings-, dokumentations-, informationsopgaver og lignende for ministeriet, hvis de falder inden for institutionens arbejdsområder.

Det skal stadig være en vigtig opgave for institutionerne at deltage i uddannelsen af forskere.

Forskningsinstitutionerne kan som hidtil påtage sig at løse forsknings-, udviklings-, og rådgivningsopgaver og lignende mod vederlag i overensstemmelse med gældende regler for offentlige og private rekvirenter.

De kan også deltage i nationale og internationale forskningsprogrammer, ligesom de kan søge midler fra forskningsråd, fonde og lignende. Det vil være ledelsens ansvar at søge institutionens forskningsresultater udnyttet bedst muligt blandt andet ved patenter, licenser og lignende.

Et vigtigt formål med loven er at skabe åbenhed i forskningsmiljøerne. Store ressourcer kan gå tabt i lukkede forskningsmiljøer, hvis der spildes vigtig information og forskes i de samme problemer flere steder.

Sektorforskningsinstitutionerne er en del af det offentlige forvaltningssystem, og de er derfor omfattet af forvaltningsloven og offentlighedsloven.

Det skal stadig være muligt for den enkelte institution inden for lovens rammer i samarbejde med sit ressortministerium at indrette sig mest hensigtsmæssigt efter egne behov og traditioner. De udfyldende regler vil fremgå af institutionens vedtægt, og for nogle institutioners vedkommende vil der også blive udstedt en bekendtgørelse.

D. Administrative og økonomiske konsekvenser

Lovforslaget har ingen statsfinansielle konsekvenser.

E. Andre konsekvenser

Loven forventes ikke at få erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser i form af udgifter. Regeringen forventer derimod en positiv økonomisk effekt på længere sigt. Målet er en større tilgængelighed af forskningsbaseret viden til virksomhederne. Udnyttelsen af disse forskningsresultater vil fremme erhvervslivets udvikling og konkurrenceevne.

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Hidtil har der ikke været fastlagt generelle regler, som har været gældende for alle landets sektorforskningsinstitutioner, og definitionen af en sektorforskningsinstitution ligger heller ikke helt fast. Det er dog regeringens mål at sikre kvaliteten i den forskning, som finder sted på disse institutioner. Man kan imidlertid ikke entydigt definere hvad en sektorforskningsinstitution er. Loven fastlægger derfor i § 1, at sektorforskningsinstitutioner er statslige institutioner, som ikke er omfattet af universitetsloven eller af lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner, og hvor forskning indgår som en væsentlig aktivitet. Arkiver, biblioteker, museer og lignende under Kulturministeriet er dog ikke omfattet.

Forudsætningen for, at en forskningsinstitution omfattes af loven, er således, at den forskning, som udøves, er en væsentlig aktivitet. Heri ligger en kvalitativ vurdering, og det er hensigten, at forsknings-